

становления се обърщатъ отъ руско-турски въ общеевропейски. Напротивъ ний не трѣба да забравяме, че само онѣзи точки ще влѣзатъ въ новий трактатъ, върху които сѫ ставали разисквания.

Н. Свѣтлость продължава прочитанието на чл. VII. Третата алинея отъ този членъ се остави да се разисква по сенгѣ, когато ще се обсѫждада предложението на Графа Андраши.

Тука Графъ Шуваловъ напомни, че за място за събраннietо на българските първенци е указанъ града Пловдивъ, и че това е било възможно само за С. Стефанска България; конгреса взе подъ забѣлѣжка това заявление.

За четвъртата алинея Графъ Андраши като каза, че тя е свързана съ разните поправки, които до сега сѫ се предложили. Графъ Шуваловъ отговори, че распорежданията на тая алинея се отнасятъ къмъ избирателниятъ законъ, а не и къмъ онѣзи предмѣти, които сѫ се имали предъ очи при разните поправки, каквито сѫ напри. за равенството предъ закона и за свободата на богослуженията.

Г. Вадингтонъ е съгласенъ, щото свободата на богослуженията да се искаше съ особенъ членъ,

Подиръ прочитанието на VII чл. предсѣдателя обяви, че тъй като прочетенитѣ постановления сѫ се правили не за тая България, която разбира конгреса, а за България на С. Стефанский договоръ, той повече и повече се убѣждава въ нуждата да се съчини новъ трактатъ.

Графъ Андраши казува, че неговото предложение се отнася само къмъ алиней 3 и 5 отъ VII чл., а Графъ Кортиита, въ такъвъ случай не трѣба ли да се разбира, че алинейтѣ 1 и 2 се приематъ по начало.

Отъ прѣпираниета върху този въпросъ стана явно, че 1, 2 и 4 алинеи се приематъ и че 3 и 5 — оставатъ да се разискватъ въ друго време заедно съ предложението на Графа Андраши.

Прѣдсѣдателя почева да чете VIII чл. Върху втората алинея, която говори за Руската оккупация, Графъ Андраши прочита слѣдующата поправка:

„Австрийското правителство е убѣдено, че дѣлото на конгреса никога не би се увѣнчало съ сполука, ако прѣминаванието отъ войната къмъ мира не стане колкото е възможно поскоро и ако положението на работитѣ, което ще дойде по-